

ΑΡΤΗΘΝ. GL VI 130. 11 sqq. ponamus enim exempli causa choriambicum trimetrum hypercatalectum, non ex solis choriambis, sed [ad]mixtum, ut sit prima quidem coniugatio diiambus, secunda choriambus, tertia diiambus et syllaba, quando hypercatalectum est, ut est:

caduca popli coma glauca iam per agros:

per singulas vel adiectiones vel etiam translationes varias efficit figuras. nam cum sit choriambicum et medium habeat unum choriambum, ambiatur autem utrimque diiambis, siquis ei longam praeponat syllabam, cuncta in eo versu transfigurabuntur ... 24 sqq. contra autem eidem versui si brevem syllabam initio adiungas, pro ionico faciet antispasticum metrum, et pro admixtione trochaica facit iambicam, et fit versus antispasticus tetrametrus catalecticus secundam tantum habens antispasticam coniugationem, quae fuit prius ionica, ut est:

volat caduca popli coma glauca iam per agros;

et erit similis huic sapphico:

aprica veris aura est, ubi flore rura lucent.

x - ∪ - x - ∪ - x - ∪ - ∪ - - ||

9. TZETZ. in Aristoph. *Plut.* 253a (p. 70b. 25 sqq. Massa Positano) χοροῦ μέρος ἢ ὁ Καρίων θεράπων. οὗ μέχρι χωρίου ἦσαν ἰαμβικοὶ στίχοι τρίμετροι· ἐντεῦθε δὲ τετράμετροι, οὓς οἱ διδάξαντες περὶ κωμωδίας, ὁ ἐξ Ἄλικαρνασσοῦ τε Διονύσιος, Εὐκλείδης τε καὶ ὁ Κράτης, ἀναπαιστικούς φασιν, ἐγὼ δὲ ἀντισπαστικούς τε καὶ παιωνικούς.

x x - x - ∪ ∪ - x x - x - ∪ x ||

10. SCHOL. VET. in Aristoph. *nub.* 518e (p. 117. 14 sqq. Holwerda) παράβασις (ἢ καὶ ἀνάπαιστος· ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀσύστατον) στίχων με'. τὸ δὲ μέτρον καλεῖται εὐπολίδειον· ἔστι δὲ <ἐπιχοριαμβικόν, οὗ τὸ τροχαικὸν μέρος> οὐ κατὰ τάξιν δέχεται τοὺς σπονδείους, ἀλλ' ἔστι τὸ ὅλον καθαρὸν ἀντισπαστικόν. [P.S.]